

DET EUROPÆISKE RÅD I BRUXELLES
DEN 10. OG 11. DECEMBER 1993

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

INDLEDNING

Stats- og regeringscheferne, som holdt møde for første gang, siden traktaten om Den Europæiske Union trådte i kraft, gav udtryk for, at de fuldt ud og straks vil udnytte de nye muligheder, som traktaten giver, til at gøre noget ved de aktuelle problemer og tilføre Unionen nye impulser.

Det Europæiske Råd drøftede først og fremmest den økonomiske situation og arbejdsløshedsbekæmpelsen. Det vedtog på baggrund af den hvidbog, som Jacques DELORS har forelagt, en **handlingsplan** på kort og mellemlang sigt, hvis gennemførelse det selv vil følge.

Dernæst vedtog Det Europæiske Råd for så vidt angår **indre og retlige anliggender** en første handlingsplan, som senere vil skulle styrkes i betragtning af, hvor stor betydning samarbejdet på dette område har, når det gælder om at garantere borgernes sikkerhed.

Hvad udenrigs- og sikkerhedspolitikken angår indledte Det Europæiske Råd navnlig en første aktion som led i et præventivt diplomati, idet det besluttede, at Den Europæiske Union næste forår skal indkalde til en åbningskonference med henblik på udarbejdelse af en **stabilitetspagt** vedrørende landene i Central- og Østeuropa.

Endelig traf Det Europæiske Råd en række afgørelser, som er knyttet til gennemførelsen af unionstraktaten og konklusionerne fra topmødet i oktober.

°

°

°

Forud for Det Europæiske Råds drøftelser fandt der en udveksling af synspunkter sted med formanden for Europa-Parlamentet, Egon KLEPSCH, om de vigtigste emner på dagsordenen.

I. VÆKST, KONKURRENCEEVNE OG BESKÆFTIGELSE

A. ARBEJDSLØSHEDSBEKÆMPELSE - HANDLINGSPLAN

Arbejdsløshedens nuværende omfang med alle dens direkte og indirekte følger bringer samhørigheden i vort samfund i fare.

Der findes ikke nogen mirakelkur mod arbejdsløsheden. Der må dog heller ikke gives op over for den. Vi må handle, og når vi handler i fællesskab, bliver vor indsats langt mere effektiv. Alle kræfter må mobiliseres, som de blev det efter vedtagelsen af fællesakten for at sikre Fællesskabet en ny periode med velstand.

Spørgsmålet om vækst, konkurrenceevne og arbejdsløshedsbekæmpelse har stået på dagsordenen for alle de seneste samlinger i Det Europæiske Råd. Det førte i Edinburgh til, at der blev vedtaget et europæisk vækstinitiativ, som siden er blevet styrket både i København og Bruxelles.

Krisens alvor og de vanskeligheder, som medlemsstaterne støder på i forbindelse med forbedringen af beskæftigelsessituationen, gør det nødvendigt at forstærke den indsats, der hidtil er gjort, og i højere grad rette den mod de strukturelle aspekter.

Jacques Delors understregede som den første meget kraftigt i København, at årsagerne til den nuværende krise og de mulige svar herpå snarest måtte tages op til generel overvejelse. Resultatet af disse overvejelser findes nu i den "Hvidbog om strategien på mellemlang sigt for vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse", som Kommissionen har udarbejdet. Det Europæiske Råd er af den opfattelse, at dette dokument, som er af høj kvalitet, og som har tjent som grundlag for dets drøftelser, indeholder en klar analyse af den nuværende økonomiske og sociale situation i Unionen og udgør en referenceramme for det fremtidige arbejde.

Det Europæiske Råd besluttede på baggrund heraf at iværksætte en **handlingsplan**, som bygger på konkrete foranstaltninger på unions- og medlemsstatsplan, og som på kort sigt har til formål at vende udviklingen og derpå inden århundredets udgang markant at nedbringe antallet af arbejdsløse, der i dag helt uacceptabelt er oppe på 17 mio.

Denne handlingsplan omfatter:

- en generel ramme for den beskæftigelsespolitik, der skal føres i medlemsstaterne
- specifikke ledsageforanstaltninger på fællesskabsplan
- en opfølgningsprocedure.

Formålet med handlingsplanen er i første omgang at styrke den europæiske økonomis konkurrenceevne. Den skal kunne klare nye behov. Den skal også tilpasse sig en verden, hvor der i øjeblikket sker en ændring uden fortilfælde af produktionssystemerne, tilrettelæggelsen af arbejdet og forbrugsmønstrene. Handlingsplanen bygger på fire forudsætninger:

i) En sund økonomi

Kun stabile og sammenhængende økonomiske og monetære politikker med en lav inflationstakt og en kontrolleret udvikling af de offentlige udgifter som mål kan føre til en gradvis nedsættelse af rentesatserne, som er af afgørende betydning for effektivt at kunne støtte opsvinget og investeringerne. Herudover er valutakursernes stabilitet meget vigtig, hvis mulighederne i det indre marked skal kunne udnyttes fuldt ud. I den forbindelse godkendte Det Europæiske Råd i overensstemmelse med traktatens artikel 103 de store linjer i det udkast til "overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker", som Rådet (økonomi og finans) har udarbejdet. Det opfordrede Rådet (økonomi og finans) til at færdigbehandle teksten på samlingen den 13. december 1993 i lyset af den debat, det har haft om udkastet, og de relevante konklusioner om hvidbogen.

ii) En åben økonomi

Kun en åben verdenshandelsordning, som er multilateral såvel i teori som i praksis, kan effektivt støtte opsvinget. Dette forudsætter oprettelse af en verdensomspændende handelsorganisation, som kan sikre, at de regler, der er fastlagt i fællesskab, overholdes, således at f.eks. visse former for illoyal konkurrence forhindres.

Afslutningen af GATT-forhandlingerne på betingelser, der blev fastsat af Det Europæiske Råd i København og i Bruxelles, vil i den forbindelse være et afgørende skridt fremad ¹⁾. Denne generelle åbne holdning vil klart komme til udtryk i forholdet til Fællesskabets nabolande i øst og syd. Der bør samtidig drages fordel af de ekspanderende markeder i andre dele af verden.

iii) En solidarisk økonomi

De nødvendige justeringer må ikke sætte spørgsmålstegn ved vor samfundsmodel, som bygger på økonomisk og social fremgang, et højt socialt beskyttelsesniveau og fortsat forbedring af livskvaliteten. Solidariteten bør først og fremmest komme til udtryk mellem dem, der har arbejde, og dem, der ikke har; en udmøntning af denne solidaritet kan bestå i at bruge en del af produktivitetsgevinsten til i første række investeringer og jobskabelse, navnlig gennem en tilbageholdende lønpolitik. Solidariteten må desuden gennem en overordnet politik, der tager sigte på såvel forebyggelse som genindslusning, medvirke til at bekæmpe social udstødelse. Solidariteten bør også komme til udtryk mellem regionerne inden for rammerne af den økonomiske og sociale samhørighed.

iv) Økonomien bør decentraliseres yderligere i betragtning af det lokale niveaus voksende betydning; den bør tilpasses de muligheder, de nye teknologier giver, og bedre end hidtil udnytte de små og mellemstore virksomheders potentiel med hensyn til at skabe nye arbejdspladser.

1) Se ligeledes bilag IV.

B. FORANSTALTNINGER PÅ NATIONALT PLAN - OVERORDNET RAMME

Da hver enkelt medlemsstat har sine egne institutionelle, lovgivningsmæssige og overenskomstmæssige traditioner, bør Fællesskabets indsats koncentrereres om at fastlægge målene, idet det overlades til medlemsstaterne at vælge de midler, der passer til deres specifikke situation inden for en **overordnet ramme, der er fastlagt i fællesskab**. Det Europæiske Råd finder med henblik herpå, at medlemsstaterne for at styrke **den europæiske økonomis evne til at skabe arbejdspladser** bør lade sig inspirere af forslagene i Kommissionens hvidbog. Medlemsstaterne bør lægge særlig vægt på følgende foranstaltninger:

- forbedring af uddannelsessystemerne. Navnlig efteruddannelsen bør fremmes med henblik på at sikre, at kvalifikationer løbende tilpasses for at tilgodese konkurrenceevnen og bekæmpelsen af arbejdsløsheden;
- øget fleksibilitet i virksomhederne og på arbejdsmarkedet ved fjernelse af urimelige stivheder som følge af lovgivningen samt ved større mobilitet;
- overvejelser på virksomhedsniveau af, om arbejdet kan tilrettelægges anderledes på en økonomisk forsvarlig måde; sådanne foranstaltninger må ikke tage sigte på en generel omfordeling af arbejdet, men på interne tilpasninger, der er forenelige med en produktivitetsforbedring;
- målrettede reduktioner af de indirekte arbejdsomkostninger (skatter og obligatoriske bidrag til sociale ordninger), navnlig i forbindelse med ufaglært arbejdskraft, for at skabe en bedre balance mellem de forskellige produktionsfaktorerens omkostninger; fiskale foranstaltninger, bl.a. på miljøområdet, kan være et af midlerne til at opveje

nedsættelsen af de sociale bidrag som led i en generel stabilisering af skatter og obligatoriske bidrag til sociale ordninger og en lettelse af skattetrykket;

- en bedre udnyttelse af de offentlige midler til bekæmpelse af arbejdsløsheden ved hjælp af en mere aktiv informations-, motivations- og vejledningspolitik over for de arbejdsløse via specialiserede offentlige eller private arbejdsformidlingskontorer;
- særlige foranstaltninger til fordel for unge, som forlader skolen uden en passende uddannelse;
- udvikling af arbejdspladser i forbindelse med opfyldelse af nye behov i tilknytning til livskvalitet og miljøbeskyttelse.

Denne fælles ramme skal danne udgangspunkt for den politik, medlemsstaterne fører. Rådet vil regelmæssigt tage medlemsstaternes politik op til behandling for at analysere resultaterne og uddrage erfaringer med henblik på den videre indsats.

C. SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER PÅ FÆLLESSKABSPLAN

1. Fuld udnyttelse af det indre marked

Eksistensen af et stort eksportorienteret indre marked er en væsentlig styrke for den europæiske økonomi, som bør udnyttes fuldt ud. Der bør derfor sættes ind på fire områder:

- . fællesskabslovgivningen bør gennemføres fuldt ud i de nationale lovgivninger så hurtigt som muligt;

- . lovgivningen bør forenkles og begrænses i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og det bør sikres, at der er sammenhæng mellem de nationale lovgivninger og fællesskabslovgivningen;
- . udviklingen hen imod en decentraliseret økonomi, som er blevet mulig i kraft af de nye informationsteknologier, bør støttes, navnlig ved at der skabes et fiskalt, administrativt og finansielt miljø, der er gunstigt for små og mellemstore virksomheder, som udgør en af de mest dynamiske faktorer i Fællesskabets økonomi; Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen om at undersøge, hvordan dette mål kan nås, f.eks. ved hjælp af en "revision" af fællesskabsbestemmelserne og de nationale bestemmelser med hensyn til deres indvirkning på beskæftigelsen; Det Europæiske Råd anmoder endvidere Rådet (økonomi og finans) om inden årets udgang at vedtage den rentegodtgørelsesordning for små og mellemstore virksomheder, der blev truffet beslutning om på Det Europæiske Råd i København og Bruxelles;
- . konkurrencereglerne og kontrollen med statsstøtte bør overholdes nøje;
- . kapitalmarkedernes effektivitet bør forbedres for i højere grad at kanalisere opsparingen hen imod beskæftigelsesfremmende investeringer.

Det Europæiske Råd opfordrer Rådet og Kommissionen til at fortsætte deres arbejde på baggrund af disse retningslinjer og Kommissionens dokument om det strategiske program for det indre marked. Behandlingen af Kommissionens årlige rapport om, hvordan det indre marked fungerer, vil indgå i opfølgningen af handlingsplanen på beskæftigelsesområdet.

2. Transeuropæiske net på transport- og energiområdet

En hurtig etablering af de transeuropæiske net (som beskrevet i udviklingslinje II i hvidbogen) vil gøre det muligt at forfølge flere mål, som er væsentlige for Fællesskabets udvikling: et effektivt fungerende indre marked, en styrkelse af den økonomiske konkurrenceevne, den fysiske planlægning, uddybningen af forbindelserne med Østlandene og landene i Middelhavsområdet samt velfærd for borgerne, som vil kunne nyde godt af hurtigere og sikrere kommunikationsmidler.

Derfor opfordrer Det Europæiske Råd Rådet til hurtigt og fuldt ud at udnytte de nye muligheder, der ligger i unionstraktaten (artikel 129 B), som fastlægger Fællesskabets opgaver på dette område og de midler, der står til dets rådighed.

Første etape består i at fastlægge **dispositionsplanerne**; disse planer eksisterer allerede for så vidt angår højhastighedstog, kombineret transport, landeveje og indre vandveje. Det Europæiske Råd anmoder Europa-Parlamentet og Rådet om at fremskynde procedurerne, således at de **dispositionsplaner**, der endnu mangler (infrastrukturer med hensyn til traditionelle jernbaner, lufthavne, havne, elektricitet og gas), kan vedtages inden den 1. juli 1994 med henblik på fastlæggelse af projekter af fælles interesse. Den optimale udnyttelse af transportnettene opnås ved forbedring af cabotageordningen.

Nettene vil i øvrigt medvirke til at beskytte miljøet, f.eks. gennem anvendelse af kombineret transport, hvorved en del af trafikken vil blive flyttet fra vejene over på jernbanerne, der forurener mindre.

Det er ligeledes nødvendigt at træffe foranstaltninger med henblik på at gøre kernekraftværkerne i Østlandene mere sikre.

Samtidig opfordrer Det Europæiske Råd medlemsstaterne til så hurtigt som muligt at udarbejde de investeringsprogrammer, der indgår i nettene. I disse programmer bør der indrømmes faciliteter til strukturer, der kræver privat kapital, og der bør defineres højtprioriterede projekter, der vil kunne gennemføres hurtigt.

Udvælgelses- og beslutningsprocedurerne skal generelt gennemføres hurtigt og effektivt, så den konkrete udførelse ligeledes kan ske hurtigt og effektivt.

Med henblik på en effektiv, sammenhængende og snarlig gennemførelse af infrastrukturprogrammerne vil Kommissionen få til opgave at virke som initiativtager og koordinator; den bistås af en gruppe bestående af personlige repræsentanter for stats- og regeringscheferne. Denne opgave varetages i samarbejde med Rådet (økonomi og finans) for så vidt angår de aspekter, der vedrører det.

3) Infrastruktur på informationsområdet

De nye informations- og kommunikationsteknologier (som beskrevet i udviklingslinje I i hvidbogen) fører til fundamentale ændringer i produktionsstrukturerne og -metoderne. Det er vigtigt for Europa hurtigt at tilpasse sig denne udvikling og få kontrol over følgerne heraf. De økonomier, der først får overstået denne forandring, vil få en betydelig konkurrencefordel.

Derfor anmoder Det Europæiske Råd om, at en gruppe bestående af personer, der fuldt ud repræsenterer alle industrier i Unionen, brugerne og forbrugerne, som udpeges af Rådet og Kommissionen, med henblik på næste samling udarbejder en **rapport om konkrete foranstaltninger**, som Fællesskabet og medlemsstaterne skal tage hensyn til på dette område. Rapporten bør omhandle følgende aspekter:

- udvikling af nettene og deres interoperabilitet med henblik på at lette overførsel af informationer;
- de transeuropæiske basistjenester (databanker, elektronisk post, interaktiv video, ...);
- nye anvendelser.

På grundlag af denne rapport drøfter Rådet et **operationelt program**, hvori de præcise aktionsvilkår og de nødvendige midler fastsættes.

4) Finansieringen af nettene på energi-, transport- og miljøområdet samt infrastrukturerne på informationsområdet

For så vidt angår finansieringen, er Fællesskabets hovedopgave at sørge for - ved at reducere de finansielle risici - at private investorer i højere grad engagerer sig i projekter af europæisk interesse, dvs. bæredygtige og rentable projekter. Den afgørende rolle, som private investorer spiller, vil blive støttet af Fællesskabet efter nedenstående retningslinjer. I løbet af de næste seks år og inden for de finansielle overslag, der blev fastlagt i Edinburgh,

- vil der over fællesskabsbudgettet blive stillet ca. 5 mia. ecu til rådighed om året via budgetposten vedrørende "net", strukturfondene, Samhørighedsfonden og bevillingerne til forskning og udvikling,
- vil Den Europæiske Investeringsbank som led i sin normale virksomhed sammen med Den Europæiske Investeringsfond bidrage med 7 mia. ecu om året i form af lån og lånegarantier,
- vil der i det omfang, der er behov herfor, blive ydet en supplerende finansiering for at sikre, at der ikke stiller sig finansielle hindringer i vejen for gennemførelsen af de prioriterede foranstaltninger. Det Europæiske Råd opfordrede med henblik herpå Rådet (økonomi og finans) til i samarbejde med Kommissionen og EIB at undersøge, hvordan der kan rejses yderligere 8 mia. ecu om året i lån til fordel for de erhvervsdrivende, der har engageret sig i etableringen af nettene. Denne mulighed må ikke modvirke medlemsstaternes bestræbelser på at nedbringe den offentlige gæld eller mindske stabiliteten på de finansielle markeder.

5. Forskningsrammeprogrammet for 1994-1998

Iværksættelsen af et ambitiøst og målrettet forskningsrammeprogram udgør et væsentligt bidrag til genopretningsbestræbelserne navnlig på områder som det informationsteknologiske, hvis betydning i øvrigt er blevet fremhævet. Det Europæiske Råd finder, at den samlede bevilling til forskningsrammeprogrammet ikke bør være mindre end 12 mia. ecu, hvortil der eventuelt kan lægges en reserve på 1 mia. ecu, som skal frigøres senere.

6. Den sociale dialog

En forudsætning for, at handlingsplanen kan lykkes, er, at alle bakker op om den for at sikre den sociale samhørighed; dette vil blive fremmet gennem en dialog på alle relevante niveauer om målene og de midler, der skal bringes i anvendelse. I den forbindelse opfordrer Det Europæiske Råd Kommissionen til fortsat at virke som initiativtager i den sociale dialog og til fuldt ud at udnytte de nye muligheder, der ligger i unionstraktaten, med forbehold af den hertil tilknyttede protokol, og arbejdsmarkedets parter til at reagere konstruktivt på opfordringen.

D. OPFØLGNINGSPROCEDURE

Hvert år og første gang i december 1994 gør Det Europæiske Råd status over resultaterne af **handlingsplanen**, og det træffer ved den lejlighed alle de dispositioner, det finder nødvendige for at nå de mål, det har sat sig.

Det Europæiske Råds drøftelser skal finde sted på grundlag af følgende dokumenter:

- en sammenfattende rapport fra Kommissionen, eventuelt ledsaget af nye forslag; i denne forbindelse anmoder Det Europæiske Råd navnlig Kommissionen om at undersøge spørgsmålet om nye beskæftigelseskilder;
- en rapport fra Rådet om erfaringerne med medlemsstaternes beskæftigelsespolitik i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i punkt B ovenfor, eventuelt ledsaget af forslag til nye retningslinjer;

- den årlige rapport fra Rådet (økonomi og finans) om iværksættelsen af de overordnede økonomiske retningslinjer;
- den årlige rapport fra Kommissionen om det indre marked;
- en redegørelse fra Kommissionen, hvori der gøres status over etableringen af de transeuropæiske infrastrukturnet på transport- og energiområdet samt over iværksættelsen af det operationelle program for informationsinfrastrukturer;

II. SAMARBEJDET OM RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Det Europæiske Råd er besluttet på fuldt ud at udnytte de nye muligheder, der ligger i unionstraktaten på dette område, der er af særlig stor betydning for borgernes dagligdag, idet det vedrører både den frie bevægelighed for personer og borgernes sikkerhed.

Det blev orienteret om de første drøftelser på dette område og gav sin tilslutning til den **handlingsplan**, Rådet har udarbejdet, idet det samtidig tog hensyn til det forbehold, som en medlemsstat har taget med hensyn til iværksættelsen af en fælles aktion på asylområdet.

Planen indeholder følgende elementer:

- omgående påbegyndelse af arbejdet i "Europol's" Narkotikaenhed og færdigforhandling af Europol-konventionen inden oktober 1994. Der vil i denne forbindelse blive lagt særlig vægt på bestemmelserne vedrørende databeskyttelse;
- anvendelse af en samlet strategi for narkotikabekæmpelse, herunder effektive foranstaltninger mod hvidvaskning af penge, der er tjent ved ulovlig virksomhed, og samarbejde med tredjelande, der deltager i kampen mod producenterne af ulovlig narkotika og mod international handel hermed. Rådet skal i denne sammenhæng bl.a. drøfte muligheden for videreførelse af de gældende toldpræferencer over for Andeslandene;
- opstilling af en fælles liste over tredjelande, hvis statsborgere skal være underlagt visumtvang;

- styrkelse af det retlige samarbejde, navnlig vedrørende udlevering og indsatsen mod international organiseret kriminalitet;
- udnyttelse af de muligheder, der ligger i en bedre samordning mellem politikkerne inden for henholdsvis retlige og indre anliggender og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, især med hensyn til tredjelandes tilbagetagelse af ulovlige indvandrere.

Med hensyn til asylpolitikken finder Det Europæiske Råd det nødvendigt, at der etableres et snævert samarbejde, baseret på den gensidige tillid, der findes mellem medlemsstaterne. Det henstiller til Rådet, at det drøfter, hvilke konsekvenser der skal drages i den enkelte medlemsstat med hensyn til statsborgere fra de øvrige medlemsstater. Det konstaterer, at gennemførelsen af en fælles aktion på asylområdet - som skal fremme den videre tilnærmelse mellem medlemsstaternes politikker navnlig for så vidt angår proceduren for behandling af asylansøgninger - er nøje forbundet med dette spørgsmål.

Det Europæiske Råd understreger, at handlingsplanen kun udgør en indledende fase. Det ser frem til, at Rådet, nu hvor traktaten om Den Europæiske Union er trådt i kraft, hurtigt arbejder videre frem mod konkrete resultater, særlig inden for bekæmpelsen af narkotikahandel og organiseret kriminalitet, og dermed opfylder vore samfunds og vore borgeres forventninger. Det opfordrer Rådet (retlige og indre anliggender) til hvert år og første gang i slutningen af 1994 at udarbejde en rapport om disse foranstaltninger.

III. UDENRIGS- OG SIKKERHEDSPOLITIK

STABILITETSPAGT

Inden for rammerne af FUSP tager projektet vedrørende en stabilitetspagt sigte på et præventivt diplomati og vedrører således ikke de konfliktramte lande. Det henvender sig i første gang til de central- og østeuropæiske lande, som har udsigt til at blive medlemmer af Den Europæiske Union og med hvem Unionen har indgået eller forhandler aftaler. Formålet med initiativet er at bidrage til stabilitet ved at forebygge spændinger og potentielle konflikter i Europa, ved at fremme godt naboskab samt tilskynde landene til at konsolidere deres grænser og løse problemerne i forbindelse med nationale mindretal.

Det Europæiske Råd noterede sig Rådets rapport, hvori målene og de nærmere retningslinjer for det planlagte initiativ præciseres (jf. bilag I). Det har besluttet at iværksætte den diplomatiske proces, som skal føre til indgåelse af en stabilitetspagt i Europa. Det opfordrer Rådet til at gøre initiativet til en fælles aktion i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union.

Den Europæiske Union vil indkalde til en åbningskonference i april 1994 i Paris, som følgende lande vil blive indbudt til at deltage i: de lande, der mest er berørt af initiativet, de umiddelbare nabolande til de mest berørte lande, de stater, der vil kunne yde et særligt bidrag til iværksættelsen af initiativet, de lande, der er berørt af stabiliteten i Europa i henhold til deres forsvarsforpligtelser, og de lande, der har indgået associeringsaftaler med Unionen (Albanien, Østrig, Hviderusland, Bulgarien, Canada, Cypern, Estland, USA, Finland, Ungarn, Island, Letland, Litauen, Malta, Moldova, Norge, Polen, Den Tjekkiske Republik, Rumænien, Rusland, Vatikanstaten, Slovakiet, Slovenien, Sverige, Schweiz, Tyrkiet og Ukraine) samt repræsentanterne for de for initiativet relevante internationale

organisationer (CSCE, Europarådet, WEU, NATO og De Forenede Nationer). Disse lande og organisationer vil være rede til at tilslutte sig de grundprincipper og nærmere retningslinjer for konferencen, som Unionen fastlægger efter sine uformelle konsultationer. De andre deltagerlande i CSCE, som accepterer disse grundprincipper og nærmere retningslinjer, indbydes ligeledes som observatører. Forud for konferencen afholdes konsultationer med samtlige interesserede lande for at sikre forberedelsen.

DET TIDLIGERE JUGOSLAVIEN

Det Europæiske Råd vedtog erklæringen i bilag II.

FREDSPROCESSEN I MELLEØSTEN: RAMME FOR EN FÆLLES AKTION

Den Europæiske Union vil fortsat støtte fredsprocessen i Mellemøsten med henblik på en retfærdig, varig og omfattende fred i området. PLO's og Israels gensidige anerkendelse og principerklæringen udgør et første vigtigt skridt i denne retning.

Med henblik herpå bekræfter Unionen, at den som bebudet på det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 29. oktober har til hensigt at støtte fredsprocessen ved at mobilisere Unionens politiske, økonomiske og finansielle midler ved fælles aktioner og ved at behandle relevante forslag fra Kommissionen i denne forbindelse. Det Europæiske Råd pegede på følgende områder som værende egnet til initiativer, der skal gennemføres i overensstemmelse med de relevante procedurer:

- deltagelse i internationale arrangementer til støtte for en fredsløsning inden for rammerne af den proces, der blev indledt i Madrid;

- styrkelse af den demokratiske proces, bl.a. ved at yde bistand til forberedelsen af og kontrollen med de valg, der skal afholdes i de selvstyrende palæstinensiske områder, hvis der fremsættes ønske herom;
- konsolidering af freden ved opbygning af regionalt samarbejde. Unionens indsats vil navnlig blive kanaliseret gennem de multilaterale arbejdsgrupper vedrørende regional økonomisk udvikling, våbenkontrol og regional sikkerhed med henblik på at bidrage til økonomisk udvikling og regional sikkerhed i Mellemøsten;
- ydelse af støtte til det palæstinensiske interimsselvstyre, der skal oprettes i medfør af aftalen mellem Israel og PLO, ved en hurtig, effektiv og gennemsigtig gennemførelse af Den Europæiske Unions bistandsprogrammer til udvikling af de besatte områder i nært samråd med palæstinenserne. Som de besatte områders største bistandsdonor vil Den Europæiske Union spille en vigtig rolle i ad hoc-forbindelsesudvalget med henblik på at samordne sine bistandsprogrammer så nært som muligt med andre aktive donorerers programmer i området;
- ydelse af støtte inden for rammerne af de eksisterende retningslinjer til de andre parter i de bilaterale forhandlinger, efterhånden som de gør væsentlige fremskridt hen imod fred;
- sikring af opfølgningen af igangværende aktioner vedrørende tillidsskabende foranstaltninger, der er forelagt de regionale parter;
- brug af Den Europæiske Unions indflydelse til at fremme fuld støtte fra alle parter til fordel for fredsprocessen.

Det Europæiske Råd støtter forslaget om at afholde en international virksomhedskonference vedrørende infrastrukturprojekter i Mellemøsten.

FORBINDELSERNE MED ISRAEL

Indgåelsen af en ny aftale med Israel er et af hovedelementerne i udviklingen af samarbejdet mellem Den Europæiske Union og Mellemøsten.

Det Europæiske Råd noterede sig med tilfredshed de fremskridt, der allerede er gjort med hensyn til Kommissionens henstilling af 28. september 1993 med henblik på forhandlingen af denne aftale. Det tilslutter sig hovedpunkterne i forhandlingsdirektiverne og giver udtryk for sit ønske om, at forhandlingerne indledes i begyndelsen af 1994 og afsluttes hurtigst muligt.

IV. GENNEMFØRELSE AF UNIONSTRAKTATEN

1. Den Økonomiske og Monetære Union

Stats- og regeringscheferne besluttede at udnævne baron Alexandre LAMFALUSSY til formand for Det Europæiske Monetære Institut for en periode på 3 år fra den 1. januar 1994.

Det Europæiske Monetære Institut får en vigtig rolle at spille i forbindelse med styrkelsen af mekanismerne til samordning af medlemsstaternes monetære politik og i forbindelse med tilsynet med det europæiske monetære system.

Generelt konstaterer Det Europæiske Råd med tilfredshed, at alle betingelser er opfyldt for, at anden fase i ØMU'en faktisk kan begynde til aftalt tid, dvs. den 1. januar 1994.

2. Nærhed

Det Europæiske Råd noterede sig Kommissionens rapport om tilpasning af gældende lovgivning til nærhedsprincippet og mindede om, at den interinstitutionelle aftale, der blev indgået mellem Rådet, Parlamentet og Kommissionen den 25. oktober, er et udtryk for de tre institutioners engagement på dette område.

Det Europæiske Råd noterede sig med tilfredshed, at Kommissionen i forlængelse af de tilsagn, der blev givet under Det Europæiske Råds møder i Lissabon og Edinburgh, trækker en række forslag tilbage og foreslår at ophæve en række gældende retsakter samt at forenkle eller omarbejde en række andre retsakter.

Det Europæiske Råd ønsker, at Kommissionen snarest forelægger formelle forslag, der skal vedtages så hurtigt som muligt. Det understregede betydningen af denne lempelse og forenkling for erhvervslivet og specielt små og mellemstore virksomheder.

Desuden opfordrede Det Europæiske Råd Kommissionen til at reagere på de forslag fra medlemsstaterne, som endnu ikke er blevet taget i betragtning, og til regelmæssigt at rapportere om anvendelsen af nærhedsprincippet. Kommissionens næste rapport om dette spørgsmål vil blive forelagt i december 1994.

3. Ansøgerlandenes plads i Unionens institutioner

Det Europæiske Råd fastlagde Unionens holdning for så vidt angår ansøgerlandenes plads i institutionerne (jf. bilag III); det opfordrer Rådet (almindelige anliggender) til i forbindelse med afslutningen af udvidelsesforhandlingerne at uddybe denne afgørelse og fastlægge tærsklen for kvalificeret flertal ved afstemningerne i Rådet.

STABILITETSPAGTEN: SAMMENFATTENDE RAPPORT

1. Indledning

1.1. På Det Europæiske Råd den 21.-22. juni 1993 i København fastslog stats- og regeringscheferne, at det var formålstjenligt at tage initiativ til en pagt om stabilitet i Europa, og de var enige om at drøfte spørgsmålet i december på grundlag af en rapport fra ministrene.

1.2. Den 4. oktober vedtog Rådet med henblik herpå et første dokument og besluttede at føre uformelle konsultationer herom med de interesserede lande.

1.3. På samlingen den 29. oktober 1993 fastslog Det Europæiske Råd, at stabilitetspagten, som skal løse mindretalsproblemerne og styrke grænsernes ukrænkelighed, vil blive et centralt element i den fælles aktion, der skal tage sigte på fremme af stabiliteten, styrkelse af den demokratiske proces og udvikling af det regionale samarbejde i Central- og Østeuropa.

1.4. Denne sammenfattende rapport tager hensyn til resultaterne af de førte konsultationer og forelægger Det Europæiske Råd en række forslag til konkretisering af disse retningslinjer. I et bilag til rapporten præciseres de nærmere enkeltheder, der kunne lægges til grund.

2. Projektet

2.1. Formålet med projektet er at bidrage til stabilitet ved at forebygge spændinger og potentielle konflikter i Europa; det vedrører ikke lande, der er i åben konflikt. Det tager sigte på at skabe gode forhold til nabolandene og på at tilskynde landene til at konsolidere deres grænser og løse de eksisterende problemer i forbindelse med nationale mindretal. Med henblik herpå iværksætter det et præventivt diplomati, hvor Den Europæiske Union skal spille en aktiv rolle som katalysator. Endvidere søger projektet at gøre det lettere for lande, der har indgået aftaler eller fører forhandlinger om aftaler med Unionen, at tilnærme sig denne.

2.2. Projektet holdes åbent rent geografisk og kan udbygges, idet der i første omgang bliver mulighed for at koncentrere sig om de lande i Central- og Østeuropa, der har udsigt til at blive medlemmer af Den Europæiske Union, og over for hvilke Unionen har større muligheder for at gøre sin indflydelse mere effektivt gældende, det vil især sige de seks lande i Central- og Østeuropa og de tre baltiske lande. Målet med projektet er at gøre det lettere for disse stater at tilnærme sig og samarbejde med Unionen ved at hjælpe dem med at opfylde de betingelser, som Det Europæiske Råd i København opstillede. Aktionen vil kunne udvides til også at omfatte andre regioner eller lande.

3. Projektets opbygning

3.1. Med henblik på iværksættelse af planen vil Unionen omkring april 1994 indkalde til en igangsætningskonference i Paris. Som deltagere i igangsætningskonferencen vil Unionen indbyde de lande, der mest er berørt af initiativet, de umiddelbare nabolande til de mest berørte lande, de stater, der vil kunne yde et særligt bidrag til iværksættelsen af initiativet, de lande, der er berørt af stabiliteten i Europa i henhold til deres forsvarsforpligtelser, og de lande, der har indgået associeringsaftaler med Unionen (Albanien, Østrig, Hviderusland, Bulgarien, Canada, Cypern, Estland, USA, Finland, Ungarn, Island, Letland, Litauen, Malta, Moldova, Norge, Polen, Den Tjekkiske Republik, Rumænien, Rusland, Vatikanstaten, Slovakiet, Slovenien, Sverige, Schweiz, Tyrkiet og Ukraine) samt repræsentanterne for de for initiativet relevante internationale organisationer (CSCE, Europarådet, WEU, NATO og De Forenede Nationer). Disse lande og organisationer vil være rede til at tilslutte sig de grundprincipper og nærmere retningslinjer for konferencen, som Unionen fastlægger efter sine uformelle konsultationer. De andre deltagerlande i CSCE, som accepterer disse grundprincipper og nærmere retningslinjer, indbydes ligeledes som observatører. Forud for konferencen afholdes konsultationer med samtlige interesserede lande for at sikre forberedelsen.

3.2. Igangsætningskonferencen får til opgave at nedsætte de forhandlingsgrupper, der skal arbejde side om side med de bilaterale drøftelser.

3.3. Forud for igangsætningskonferencen afholdes der formelle konsultationer med henblik på at forberede denne. Her skal navnlig fastlægges forhandlingsgruppernes beskaffenhed, rolle, funktion og sammensætning, deltagernes bidrag samt de regler, der skal gælde for konferencen.

3.4. Processen skal munde ud i indgåelse af aftaler, der navnlig omfatter nationale mindretalsproblemer og konsolidering af grænserne, og som tillige med supplerende ordninger skal udgøre de centrale elementer i pagten. Disse ordninger skal navnlig omfatte det regionale samarbejde, der iværksættes, og præcisere Den Europæiske Unions bidrag, bidraget fra de tredjelande, der er rede til at yde støtte, og den rolle, der tilkommer de internationale organisationers instrumenter.

3.5. Pagten skal stadfæste alle de aftaler og supplerende ordninger, som de deltagende stater har indgået, og skal, når alle deltagerne har godkendt dem, sendes til CSCE, som skal overvåge dem.

4. Midler

4.1. Formålet med projektet er at skabe gode forbindelser til nabolandene, i visse tilfælde på grundlag af bilaterale aftaler mellem de mest involverede lande, især angående konsolidering af grænserne og nationale mindretalsproblemer.

4.2. Projektet skal tage hensyn til allerede indgåede aftaler og til den indsats, staterne gør for deres nationale mindretal; det skal iværksætte ledsage- og tillidsforanstaltninger; det skal bygge på de eksisterende organisationers principper og instrumenter og tilgodese samarbejdet mellem nabolande med støtte fra Unionen og tredjelande.

4.3. Det vil gøre brug af CSCE's og Europarådets principper og instrumenter men undgå overlapning og etablere tætte kontakter med disse under hele processen med at udarbejde og iværksætte pagten.

5. Unionens rolle

5.1. Unionen deltager aktivt i hele processen med at udarbejde pagten: den vil tage initiativ til at indkalde igangsætningskonferencen, tilskynde parterne til at indgå aftaler om godt naboskab og til at bestræbe sig for en både juridisk og reel forbedring af forholdene for de nationale mindretal; den vil fremme det regionale samarbejde, og den vil yde assistance, navnlig med at høste størst mulig fordel af gældende aftaler eller aftaler, der føres forhandlinger om.

5.2. Unionen træffer de nødvendige dispositioner for at sikre, at dens initiativ bliver så effektivt som muligt og får en positiv afslutning, idet den vil gøre brug af proceduren med fælles aktioner, som omhandlet i retningslinjerne fra det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd den 29. oktober, navnlig med henblik på igangsætning af konferencen.

6. Begrundelse

6.1. Der ligger tre motiver til grund for projektet: for det første det bydende nødvendige i at styrke stabiliteten i Europa; for det andet Unionens bidrag til bestræbelserne i de lande, der forbereder sig på tiltrædelse; og for det tredje iværksættelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

6.2. Det er Unionens ønske, at den ved at tilvejebringe en faktisk solidaritet og et nyt syn på grænserne, som bygger på fri bevægelighed, kan bidrage til en løsning af de uafklarede spørgsmål omkring nationale mindretalsproblemer og konsolidering af grænserne. De mange forskellige kulturer og sprog samt religiøse og etniske traditioner skal være en kilde til berigelse og en samlende faktor og ikke længere årsag til spændinger og rivalitet.

7. Forslag

Det foreslås derfor, at Det Europæiske Råd godkender ovenstående retningslinjer samt retningslinjerne i dette bilag, der giver disse konkret form, og at det henstiller til Rådet at drage omsorg for iværksættelsen af disse.

BILAG II

ERKLÆRING OM DET TIDLIGERE JUGOSLAVIEN

En menneskelig katastrofe truer Bosnien-Hercegovina denne vinter. Krigen og grusomhederne må høre op. Derfor har Den Europæiske Union forelagt en handlingsplan for at sikre, at hjælpen kan nå frem, og at forhandlingerne kan genoptages. Denne plan er blevet godkendt af alle parter som forhandlingsgrundlag. Der er nu en reel mulighed for fred, forudsat at parterne virkelig ønsker det. For at nå så langt må alle parter udvise den nødvendige smidighed og forhandle helhjertet uden yderligere at forspilde tiden.

Den Europæiske Union yder det største bidrag til den humanitære indsats. Unionens fælles aktion er ved at blive iværksat. Den Europæiske Union kræver fortsat, at Tuzla's lufthavn genåbnes. Skønt de humanitære konvojer møder færre hindringer, er parterne stadig langt fra at opfylde de forpligtelser, de indgik den 29. november i Genève. Disse skal overholdes nøje.

På det politiske plan er der stadig enorme forhindringer at overvinde. Den serbiske part har stadig ikke gjort de nødvendige territoriale indrømmelser. Bosnierne har ret til et område, hvor de kan leve, og hvor der er adgang til havet, og der appelleres til den kroatisk part på dette punkt. Den aftale om Sarajevo, som blev indgået på HMS Invincible, bør garantere samtlige indbyggere fri adgang til og fri færdsel i hele byen under De Forenede Nationers overvågning. Bosniernes krav om en tredjedel af Bosnien-Hercegovinas territorium er legitimt og må imødekommes.

Serberne bør være klar over det ansvar, der påhviler dem, hvis de fastholder deres stejle holdning. De skal vide, at kun reelle territoriale indrømmelser fra deres side i Bosnien-Hercegovina og accepten af en modus vivendi i Kroatien vil foranledige Den Europæiske Union til i takt med iværksættelsen heraf at arbejde hen imod en foreløbig og betinget ophævelse af sanktioner, som den gav tilsagn om i Genève. I mellemtiden vil Den Europæiske Union bestræbe sig på at fremme en strengere håndhævelse af sanktioner.

Det Europæiske Råd kræver af alle parter, at de handler i en konstruktiv ånd, og forventer, at tredjelande opfordrer parterne til at afholde sig fra militære aktioner. Den Europæiske Union bekræfter på ny, at den er rede til at yde sit bidrag til iværksættelsen af fredsplanen. Den Europæiske Union vil arbejde for, at den bosniske part får troværdige forsikringer om, at en

Formandskabets konklusioner - Bruxelles, den 10.-11. december 1993

fredsordning gennemføres effektivt. Den vil i denne forbindelse gøre, hvad den kan, for at der iværksættes de nødvendige foranstaltninger under FN's Sikkerhedsråds myndighed under anvendelse af bl.a. NATO's midler. Den Europæiske Unions medlemsstater vil bidrage hertil og appellerer til de andre berørte stater om at gøre det samme.

Det Europæiske Råd bekræftede på ny sin tillid til, at forhandlerne koncentrerer deres indsats om at få handlingsplanen, der er grundlag for forhandlingerne, ført ud i livet. Det opfordrer de serbiske, bosniske og kroatiske ledere til at mødes med Rådet i Bruxelles den 22. december 1993.

BILAG III

ANSØGERLANDENES PLADS I
INSTITUTIONERNE OG ORGANERNE

1. Kommissionen

Antal medlemmer

- Belgien:	1	- Luxembourg:	1
- Danmark:	1	- Nederlandene:	1
- Tyskland:	2	- Norge:	1
- Grækenland:	1	- Østrig:	1
- Spanien:	2	- Portugal:	1
- Frankrig:	2	- Finland:	1
- Irland:	1	- Sverige:	1
- Italien:	2	- Det Forenede Kongerige:	2

I ALT: 21

2. EUROPA-PARLAMENTET

Antal medlemmer

- Belgien:	25	- Luxembourg:	6
- Danmark:	16	- Nederlandene:	31
- Tyskland:	99	- Norge:	15
- Grækenland:	25	- Østrig:	20
- Spanien:	64	- Portugal:	25
- Frankrig:	87	- Finland:	16
- Irland:	15	- Sverige:	21
- Italien:	87	- Det Forenede Kongerige:	87

I ALT: 639

3. DOMSTOLEN

- Hver medlemsstat indstiller én dommer til udnævnelse. Derudover skal Tyskland, Frankrig, Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige, hvis de

Formandskabets konklusioner - Bruxelles, den 10.-11. december 1993

tiltrædende lande udgør et lige antal, på skift indstille yderligere en dommer ²⁾).

- Tyskland, Frankrig, Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige indstiller hver især én generaladvokat.
- De øvrige medlemsstater indstiller på skift tre generaladvokater.

2) En fælles erklæring svarende til den, der blev vedtaget i forbindelse med udvidelsen i 1973, vil blive optaget i tiltrædelsesakten for det tilfælde, at et ulige antal ansøgerlande tiltræder; i så fald bliver den trettende dommer generaladvokat.

Formandskabets konklusioner - Bruxelles, den 10.-11. december 1993

4. RETTEEN I FØRSTE INSTANS

Hver medlemsstat indstiller ét medlem til udnævnelse.

5. REVISIONSRETTEEN

Hver medlemsstat indstiller ét medlem til udnævnelse.

6. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Antal medlemmer

- Belgien:	12	- Luxembourg:	6
- Danmark:	9	- Nederlandene:	12
- Tyskland:	24	- Norge:	9
- Grækenland:	12	- Østrig:	11
- Spanien:	21	- Portugal:	12
- Frankrig:	24	- Finland:	9
- Irland:	9	- Sverige:	11
- Italien:	24	- Det Forenede Kongerige:	24

I ALT: 229

7. REGIONSUDVALGET

Antal medlemmer

- Belgien:	12	- Luxembourg:	6
- Danmark:	9	- Nederlandene:	12
- Tyskland:	24	- Norge:	9
- Grækenland:	12	- Østrig:	11
- Spanien:	21	- Portugal:	12
- Frankrig:	24	- Finland:	9
- Irland:	9	- Sverige:	11
- Italien:	24	- Det Forenede Kongerige:	24

I ALT: 229

8. RÅDET

a) Formandsskabsturnus

i) artikel 146 i traktaten affattes således:

"Rådet består af en repræsentant for hver medlemsstat på ministerplan, der skal være beføjet til at forpligte sin medlemsstats regering.

Formandskabet udøves på skift af hver medlemsstat i Rådet for seks måneder ad gangen efter en rækkefølge, som fastlægges af Rådet med enstemmighed."

ii) Rådet træffer, samtidig med at traktaten træder i kraft, følgende afgørelse ³⁾:

"Formandskabet for Rådet udøves:

- i første halvår 1995 af Frankrig,
- i andet halvår 1995 af Spanien,
- i de følgende halvår af de øvrige lande på skift i nedenstående rækkefølge:

- Italien
- Irland
- Nederlandene
- Luxembourg
- Det Forenede Kongerige
- Østrig
- Norge
- Tyskland
- Finland
- Portugal
- Frankrig
- Sverige
- Belgien
- Spanien
- Danmark
- Grækenland.

3) Afgørelsen skal justeres, hvis færre end fire lande tiltræder.

Rådet kan med enstemmighed på forslag fra de berørte medlemsstater beslutte, at en medlemsstat udøver formandskabet i en anden periode end den, der følger af ovenstående."

b) Stemmevægtning i Rådet

- Nuværende medlemsstater:	opretholdelse af den nuværende vægtning
- Østrig, Sverige:	4 stemmer hver
- Norge, Finland:	3 stemmer hver

9. OFFICIELLE SPROG

Unionens officielle sprog efter udvidelsen er de nuværende ni officielle sprog samt fra tidspunktet for tiltrædelsen finsk, norsk og svensk.

Følgende erklæring optages i konferencens akter:

"I forbindelse med vedtagelsen af tiltrædelsestraktatens institutionelle bestemmelser er medlemsstaterne og ansøgerlandene enige om, at den regeringskonference, der skal afholdes i 1996, foruden at foretage en undersøgelse af Europa-Parlamentets lovgivningsrolle og af de øvrige punkter, der følger af traktaten om Den Europæiske Union, også skal undersøge spørgsmålet om antallet af medlemmer af Kommissionen og vægtningen af medlemsstaternes stemmer i Rådet. Desuden skal den undersøge, hvilke foranstaltninger der skønnes nødvendige for at lette institutionernes arbejde og sikre, at de fungerer effektivt."

DET EUROPÆISKE RÅDS RETNINGSLINJER
MED HENBLIK PÅ AFSLUTNINGEN AF GATT-FORHANDLINGERNE
OG SAMLINGEN I RÅDET (ALMINDELIGE ANLIGGENDER)
DEN 13. DECEMBER 1993

Forhandlingerne i Genève

Der er fortsat mange udestående problemer, der skal løses inden man kan nå frem til en aftale, navnlig inden for tekstilsektoren, som er af vital betydning for en medlemsstat, og med hensyn til rammerne for verdenshandelen, der umiddelbart og for fremtiden sikrer en særbehandling på det audiovisuelle område.

Landbrug:

Det Europæiske Råd noterer sig, at Kommissionen forudser, at de nye internationale forpligtelser, som følger af GATT-aftalen, vil være forenelige med reformen af den fælles landbrugspolitik. Hvis der alligevel skulle vise sig at være behov for yderligere foranstaltninger, er Det Europæiske Råd enig om, at disse hverken må medføre en stramning af reformen af den fælles landbrugspolitik eller forhindre, at den fungerer efter hensigten. Det Europæiske Råd vil, hvis der er behov for det, træffe de nødvendige foranstaltninger under iagttagelse af de finansielle beslutninger, som Det Europæiske Råd traf i Edinburgh.